

Kedves Zoltánom,

mostanság nem annyira író, mint
inkább isógörce vagyok, éppen azért talán
nem egészen elkésve sietek ezt a kis
jelképes prólógot küldeni nektek.

Leveleid nagyon jól estek, vigasztaltak
és fölemeltek. Sokat gondolunk rád,
és beszélünk rólad Mátton, ahol én
isni szoktam és ahol egészen megszoktam,
mióta pedagógia istenanyánk helyett
poézis istennővel barátkozom.

Örülök, hogy megvagy, hiszen ma,
ha megvan az ember, az már valami.

De len még egyzet (nem csak hivatalos)
innen a világon, szülő, lány kenyeret,
kutyára dör és nekünk nem csupán bét,
de babét! addig is meleg, régi, változatlan,
sőt növekvő szeretettel ölellek:

Szeged, 1926 jan. 28. Juhász Gyulád.